

[Rahbæk Møller]

gelig nødt til at fastholde den nuværende job-skabelsesordning i det offentlige. Vi ved også godt, at der alt for mange steder bare sker det, at man fyrer folk, og dagen efter sidder en langtidsledig og laver præcis det, der tidligere var et normalt job.

Jeg er fuldkommen enig med Socialdemokratiet i, at det grå arbejdsmarked skal vi åbne op, men jeg tror heller ikke, at det alene kan løse problemet. Vi er nødt til at have regulære job i private virksomheder.

Dette forslag går jo ud på at kombinere en mulighed for, at eksisterende virksomheder kan udvide, kan overvinde de igangsætningsproblemer, der altid er ved noget nyt, ved at få et tilskud, og samtidig kan nogle ledige komme i arbejde og derved forhåbentlig skabe job, som ikke er afhængige af permanente tilskud – det kan man jo ikke få efter dette forslag, altså skabe permanente job. Jeg tror, vi er nødt til at køre med denne her brik, og jeg er glad for, at der i hvert fald er 3 partier, der er enige i den filosofi, uden at hr. Glønborg – og slet ikke fru Lone Dybkjær – har sagt, at de fuldt ud er enige i det. Det ved jeg godt de ikke er, men de er enige i filosofien, har jeg forstået.

Arbejdsministeren kom jo med nogle pæne ord og afviste så i øvrigt forslaget. Han havde nogle tekniske indvendinger. Den ene indvending forstår jeg ikke: at det skulle være vanskeligt at tælle, hvor mange ansatte der er, og checke, om der sker en reel udvidelse af beskæftigelsen. Det er dog en forholdsvis enkel sag.

Jeg må selvfølgelig erkende, at punktet om konkurrenceforvridning giver vanskeligheder – det vil det altid gøre – men jeg tror også, arbejdsministeren er enig i, at sådan et punkt skal vi nødvendigvis have med. Vi kan ikke give tilskud til f.eks. et supermarked, der bare knocker et andet supermarked ned; det er perspektivløst. Der skal være tale om noget reelt nyt, og så må vi leve med de vanskeligheder, der er, og det kan arbejdsmarkedsnævnene da forhåbentlig også administrere.

Arbejdsministeren nævnte også, at det kunne være i strid med EF-regler. Det undrer mig, hvis det skulle være tilfældet. Det er velkendt, at Danmark har en bundrekord, når det drejer sig om erhvervstilskud i EF, og det er da en bundrekord, jeg godt vil være med til at beholde – jeg hører ikke til dem, der mener, at mest

muligt erhvervstilskud er af det gode – men at en ordning som denne lige pludselig skulle være den, der væltede læsset i EF, har jeg svært ved at forstå.

Fru Pia Christmas-Møller talte jo stort set på samme linie som ministeren, og det er vel ikke overraskende. Fru Pia Christmas-Møller henviste til regeringens iværksættergruppe, og jeg kan da udtrykke tilfredshed med, at regeringen, efter at vi flere gange har rejst problemet og er kommet med en stribe forslag, har fundet ud af, at der skal ske noget på iværksætterområdet. Jeg ser da også hen til resultatet fra den arbejdsgruppe, der er nedsat.

Jeg kunne måske have ønsket mig, når man nu endelig tog sig sammen til at nedsætte en gruppe, at man ikke havde holdt sig alene til embedsmænd, men havde taget nogle af de dygtige folk fra området, f.eks. fra Håndværksrådet, Teknologisk Institut og andre steder uden for regeringens egne cirkler. Der har SF nok været klogere til at gå ud i verden og få ideer, end regeringen har været. Men lad os nu se, hvad regeringen kan komme med.

Det, der skinner igennem hr. Helge Sanders bemærkninger, også bemærkningerne om den eksisterende iværksætterydelse, er, at Venstre simpelt hen er bange for nyttilgangen; man er bange for ordninger, der letter vejen for dem, der vil gøre noget nyt. Man erkender ikke, at de, der er på markedet, altid har et forspring for folk, der vil komme med noget nyt eller vil udvide det eksisterende, for det er dyrt, besværligt og risikabelt at udvide eller starte nyt. Hver gang vi kommer med et forslag om at reducere startomkostningerne, siger Venstre »konkurrenceforvridning«. Venstres holdning er reelt, at man skal beskytte de nuværende mod nye konkurrenter. Det er ikke vores holdning.

Dermed har jeg også været inde på kritikken fra hr. Poul Nødgaard. Jeg kan ikke lade være med at undre mig, hver gang Fremskridtspartiet henviser til Østeuropa. Hr. Poul Nødgaard tror åbenbart, at man i Østeuropa havde ordninger, som skabte job i private virksomheder. Det havde man så sandelig ikke i Østeuropa – det var måske et af problemerne, at man ikke havde det – men kendskabet til de tidligere samfundssystemer i Østeuropa er altså meget, meget beskedent i Fremskridtspartiets rækker, andet kan jeg ikke konstatere.